

ΤΑΧ. ΜΕΙΟ ΚΟΥΜΟΥΝΑΡΙΟΥ

Αρ. Αδείας
01-1323

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 65ο - ΤΕΥΧΟΣ 699 ●
● ΙΟΥΝΙΟΣ 2023 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Ἄγριο καὶ ἅγιο Πνεῦμα

Θανασμός-πολεμική. Καὶ τὰ δύο βλέπουμε στὸ Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Ὁ Χριστὸς θὰ ἔπρεπε νὰ κρύψη τὴ θεϊκὴ Του λάμψη, γιὰ νὰ μὴν ἐνοχλοῦνται μερικοὶ; Αὐτοὶ μόνοι τους *διχάζονται*, ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸ Φῶς. Αὐτοὶ δημιουργοῦν *σχίσμα*. Σημειώνει ὁ εὐαγγελιστὴς: «*Σχίσμα ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν*» (Ἰωάν. ζ' 43).

● Τί εἶναι ἐκεῖνο πού διαφοροποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους ἐναντι τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ; Τὸ *πνεῦμα*. Πνεῦμα εἶναι ἡ ἄλλη οὐσία, τὸ αἶλο συστατικό, πού ἔχουμε ὅλοι. Εἶναι ὁ ἑαυτὸς μας, τὸ *ἀθάνατο* στοιχεῖο, κρυμμένο στὴ θνητὴ σάρκα.

● Εἶναι ἡ *γεννητριά*. Ποιὸς ἀμφιβάλλει, ὅτι ὅλες οἱ ἐνέργειες τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐκδηλώνονται, διότι ὑπάρχει τὸ ρεῦμα; Ἔτσι καὶ ὅλους μᾶς διαπερνᾷ ὄχι ἀπλῶς τὸ ρεῦμα, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα, πού ἐνεργοποιεῖ τὰ πάντα, τὰ μέλη, τίς αἰσθήσεις, τὴ λογικὴ, τοὺς πόθους, τίς ἐπιθυμίες.

● Ὑπάρχει τὸ *ἄγριο* πνεῦμα καὶ τὸ *ἅγιο* πνεῦμα.

● Ἄγριο πνεῦμα *ἐξωθεῖ κακοποιούς* σέ πράξεις ἐγκληματικές. Ἄγριο πνεῦμα κυβερνᾷ πολλές φορές τὰ *σπίτια*. Καὶ ἔχουμε κακοποιήσεις, διαζύγια, ἐγκλήματα. Ἄγριο πνεῦμα κατευθύνει τὴν *ἐπιθετικότητα* τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς ἐναντίον μικρῶν λαῶν.

● Αὐτὸ τὸ *ἄγριο* πνεῦμα ἐμφωλεύει κάποτε καὶ σέ *θρησκευτικούς* ἀνθρώπους, πού δέν ἔχουν ἐμποτισθῆ ἀπὸ τὸ ἅγιο Πνεῦμα. Βλέπουμε στὸ εὐαγγέλιο τοὺς φαρισαίους καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς τῆς ἐποχῆς νὰ εἶναι ἄγριοι. Ἡ καρδιά τους κοχλάζει ἀπὸ μῖσος. Πληρώνουν «*μπράβους*», προκειμένου νὰ συλλάβουν τὸν Ἰησοῦ. Ἄλλ' οἱ ἀπεσταλμένοι ὑφίστανται τὴν εὐλογημένη *ἀλλοίωσι*. Ἀπὸ *ἄγριοι* γίνονται *ἅγιοι*. Διαφορετικοὶ πῆγαν, διαφορετικοὶ ἐπέστρεψαν. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιο μπῆκε μέσα τους μέ τὸν *λόγο*. Ἄκουσαν τὸν Διδάσκαλο νὰ διδάσκη. Θαμπώθηκαν. Θαύμασαν. Καὶ διεκήρυσαν: «*Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν*

ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος» (Ἰωάν. ζ' 46). Πίστευσαν. Ἐλλάξαν.

- Ρωτᾶνε πολλοί:

- Πῶς θ' ἀλλάξη ἡ κοινωνία;

- Μία ἡ μεταμορφωτικὴ δύναμις: Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ὁ λόγος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας.

- Τό ἄγριο πνεῦμα μπορεῖ νά γίνῃ ἄγιο. Αὐτό εἶναι τό βαθύτερο νόημα τῆς Πεντηκοστῆς.

- Μποροῦμε νά μιλήσουμε γιά τό Ἅγιο Πνεῦμα; Ἄν Τό ζήσουμε, θά Τό κατανοήσουμε. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἠλιόλουστη ἀπό τό φῶς τοῦ Πνεύματος. Οἱ ἄγιοι Τό ζοῦν, φωτίζονται. Γι' αὐτό δέν πλανῶνται, δέν παρεκτρέπονται. Ἐμεῖς ἔχουμε κλειστά τά μάτια τῆς ψυχῆς. Δέν ζοῦμε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο.

- Δέν μποροῦμε νά δοῦμε τό φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! Δέν μποροῦμε νά ἐμβαθύνουμε στό μυστήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νά δοῦμε τήν Θεότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! Μποροῦμε ὁμῶς κάτι ἄλλο. Νά δοῦμε τίς ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Νά δοῦμε τή φωτιστικὴ αὔξησι.

- Τί ἦσαν οἱ Ἀπόστολοι; Πρόσωπα λιγοστοῦ φωτισμοῦ, χαμηλῆς μορφώσεως, περιωρισμένων δυνατοτήτων. Μέ μία λέξι ἀγράμματοι. Πῶς ἔγιναν φωτισμένοι; Πῶς ἔγιναν δυνατοί, ὥστε καμμία δύναμις νά μή μπορῇ ν' ἀντισταθῇ στό κήρυγμά τους; Μέσα τους κατεύγασε τό φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου» (Πράξ. β' 4).

- Πῶς ἐξηγεῖται ὅτι οἱ ἀγράμματοι ἔγιναν πάνσοφοι; Ὅτι οἱ ἀλαλοὶ ἔγιναν πολύγλωσσοι; Ὅτι οἱ ἀδύνατοι ἔγιναν ἰσχυροί;

- Ὁ θαυμασμός γίνεται πολυεθνικός τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀπό διάφορες φυλές ἀκοῦνε καθένας στή δι-

κή του γλῶσσα τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Καί διερωτῶνται: «Πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἐγεννήθημεν;» (Πράξ. β' 8).

- Νά δοῦμε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο; Αἰσθητά δέν Τό βλέπουμε. Ἄν σοῦ δείξω τό καλώδιο τοῦ ρεύματος καί σοῦ προτείνω, «ἔλα νά δῆς τόν ἠλεκτρισμό, τό ρεῦμα», θά τό δῆς; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἄν ἔνα σπίτι εἶναι θαυμάσια κατασκευασμένο, μέ ὅλα τά σύγχρονα μέσα, ἀλλά σύνδεσις μέ τό ρεῦμα τῆς ΔΕΗ δέν ἔχη πραγματοποιηθῇ, τότε λές:

- Πότε θά γίνῃ σύνδεσις; Πότε θά ἔρθῃ τό φῶς; Πότε θά πατήσουμε τό διακόπτη;

- Ὁ Θεός τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς συνέδεσε μέ τό φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τήν Ἐκκλησία, τήν ὁποία ἤδη εἶχε κατασκευάσει ὁ Χριστός. Τά καλώδια, πού μεταδίδουν τό φῶς, τήν χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου καί οἱ ἀγιαστικὲς πράξεις τῆς Ἐκκλησίας.

- Πολλοὶ βλέπουν τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μέ μάτια σαρκικά. Δέν ζοῦν συνειδητά τήν χάρι. Δέν φταίει τό Φῶς. Φταίει ἡ συνειδησις, πού δέν χρησιμοποιοῦν τόν διακόπτη τῆς πίστεως, τῆς προσευχῆς καί τῆς προσοχῆς, γιά νά φωτιστῇ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιο.

- Τό Πνεῦμα τό Ἅγιο εἶναι ἡ ζωή. Ἄν ἡ φύσις μπορῇ νά ζήσει χωρὶς τόν ἥλιο, ἂν τό κλουβί ἔχῃ ἀξία χωρὶς τό πουλί πού κελαηδεῖ, ἂν τό σῶμα ζῇ χωρὶς ψυχή, ἄλλο τόσο μπορεῖ νά ζήσει ὁ χριστιανός χωρὶς Πνεῦμα Ἅγιο.

- Μεγάλῃ ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Πιό μεγάλη ἀπὸ τά Θεοφάνεια. Ἐκεῖ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο φανερώθηκε ὡς περιστέρι, «ὡσεὶ περιστέρα» (Ματθ. γ' 16), πού πέταξε καί ἔφυγε. Στὴν Πεντηκοστὴ ἔρχεται δυναμικά.

«Νά μέ κοιτᾶ μονάχα τό μάτι τοῦ Θεοῦ!»

Πόσο θᾶθελα νά κάθουμαι στήν Ἱερά Σκήτη τῆς Ἁγίας ᾽Αννης ποῦνε στό Ἁγιονόρος! Μέσα στά ἄγρια κράκουρα, ξεχασμενος ἀπό τόν κάθε ἄνθρωπο, κι ἐγώ νά τούς ἔχω ξεχασμένους ὅλους, ἐξόν ἀπό τούς λιγουστούς πατέρας πού θά ζοῦνε μαζί μου.

Νά τρυπώσω στό κελλί μου, σά νά μέ κυνηγᾶνε ληστιάδες, νά κρυφτῶ, νά δοξάζω τόν Θεό πού βρῆκα καταφύγιο.

Νά ἀπομεινῶ μοναχός νά κάνω τήν προσευχή μου βαθειά ἀπό τά ἔγκατά μου, νά χορτάσω νά πίνω ἀπό τήν παρηγορητική πηγγή, νά μιλῶ μέ τόν Θεό ὅπως μιλά τό παιδί στόν πατέρα του, «ἐσπέρας καί πρωί καί μεσημβρίας, ἐπτάκις τῆς ἡμέρας».

Νά σηκώνομαι τή νύχτα νά λέγω τό Ψαλτήρι, καί νά πετῶ στόν οὐρανό.

Νά μέ βρίσκει ἡ χαραυγή δακρυσμένον γιά τίς ἁμαρτίες μου.

Νά ξεχάσω τίς μικρολογίες τοῦ κόσμου, νά ζῶ μέσα στήν ἀθανασία.

Κι' ἄς καταγίνονται οἱ ἄλλοι μέ τίς δουλειές τους, μέ τίς ματαιότητες, μέ τά λεφτά, μέ τίς δόξες, μέ τίς λογιῆς λογιῆς φαντασίες.

● Τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ τήν ἐκφράζει ὁ Πατέρας.

● Τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τήν ἐκφράζει ὁ Υἱός.

● Τό φῶς τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ τό ἐκφαίνει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον. «Ἐλθέ, Πνεῦμα Ἅγιον, καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν καί καθάρισον ἡμᾶς ἀπό πάσης κηλίδος».

Ἄρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκης

Νά δουλεύω τό ἐργόχειρό μου γιά νά βγάξω τό φωμί μου, νά κάθουμαι στό τρίποδο νά ζωγραφίζω ἁγιασμένα εικονίσματα, καί κεῖ πού δουλεύω νά σιγοφέλνω καί νά τρέχουνε τά μάτια μου γλυκά δάκρυα τῆς παρηγοριᾶς καί τῆς εἰρήνης.

Εἴτε νά σκαλίζω σφραγιστήρια, εἴτε νά σκαλίζω μέ τό τσαπί τό λιγοστό χῶμα ποῦνε ἀνάμεσα στά βράχια.

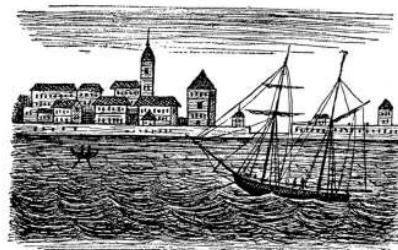
Πόσο θά τ' ἀγαπῶ ὅλα αὐτά τά φτωχά πράγματα τῆς ἐρημιᾶς, πιά πολύ καί πιά ἀληθινά ἀπ' ὅσο ἀγαπᾶ ὁ κόσμος τά χρυσάφια καί τά παλάτια του!

Θά ζῶ ξαλαφρωμένος ἀπ' αὐτά τά βαρεῖα χαρχάλια, θά νιώθω τόν ἑαυτό μου σάν τό ρημοδένδρι πού κάθετα μέρα νύχτα στόν ἀγέρα.

Τί χαρά μεγάλη, νᾶμαι ἕνας ἀσκητής μαζί μέ κείνους τούς λίγους ἀσκητάδες τούς φτωχοῦς!

Νά μή μέ λογαριάζει κανεῖς γιά ζωντανόν, παρά νά μέ κοιτᾶ μονάχα τό μάτι τοῦ Θεοῦ!

† Φώτης Κόντογλου

σκίτσο Φ. Κόντογλου

Ἐκδημίες

† Νικόλαος Δίπλαρος
Ὁ φλογερός θεολόγος

Γιὰ τόν Κύπριο καθηγητή θεολόγο, πού ἔφυγε στίς 2 Μαΐου, ὁ συντάκτης τοῦ περιοδικοῦ μας π. Δανιήλ Ἀεράκης ἔστειλε στό γιό του Εὐθύμιο, βουλευτή τῆς Κυπριακῆς βουλῆς, τό παρακάτω κείμενο:

Σέ ἀναστάσιμη περίοδο, στίς 2 Μαΐου 2023, ἔφυγε γιά τήν οὐράνια πατρίδα ὁ λατρευτός γιά σένα πατέρας καί ὁ ἀγαπητός σέ μένα οἰκότροφος, Νικόλαος, ὁ λαμπρός καί ζωηρός θεολόγος.

Φλογερός ὡς καθηγητής. Ἐραστής τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Ἐλκυστικός κήρυκας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Πατέρας πολύτεκνος. Τύπος μέ τή σεμνή μητέρα σου Ὑβόννη τῆς «κατ' οἶκον ἐκκλησίας».

Ἦσουν μικρός, ὅταν τό 1993 πρωτοῆρθα στό σπίτι σας καί ὁ πατέρας σου μέ συνώδευσε στά μεγαλύτερα σχολεῖα τῆς Κύπρου γιά ὀμιλίες στά παιδιά. Τώρα μαθαίνω πώς εἶσαι ἀπό τούς θερμούς βουλευτές τῆς ἀγαπημένης μας Κύπρου.

Παρακαλῶ νά μεταφέρης τίς εὐχές μου στήν πατρική σου καί στή δική σου οἰκογένεια, στήν καλή σου μητέρα, τήν Ὑβόννη, στά ἀδέλφια σου, καί μάλιστα στήν πρεσβυτέρα καί στή μοναχή.

Ἄς θυμᾶσαι, ὅτι ἡ καρδιά τοῦ Νικόλαου Δίπλαρου ἦταν μπαρουταποθήκη ἐνθουσιασμοῦ γιά τίς δύο μεγάλες του ἀγάπες, τόν Χριστό καί τήν πατρίδα. Καί ἄς ξέρης καί σύ καί τά μέλη τῆς πατρικῆς, ἀλλά καί τῆς προσωπικῆς σου οἰκογένειας, ὅτι οἱ τρεῖς Δίπλαροι, Νικόλαος, Ἰωάννης καί Ἀναστάσιος, ἔδιναν τόνο ἐνθουσιασμοῦ τότε πού στό οἰκοτροφεῖο (Ζωοδ. Πηγῆς 44 - Ἀθήνα), στήν πνευματική οἰκογένεια τοῦ πατρός Αὐγουστίνου Καντιώτου, διακονοῦσα ὡς ὑπεύθυνος.

Ἀπό τό γαμπρό σου π. Ἰωάννη, κληρικό τῆς Μητροπόλεως Καλαμαριαῶς,

πληροφορήθηκα τό σταυρό τοῦ πόνου, πού σήκωσε τόν τελευταῖο καιρό ὁ πατέρας σου.

Ἀγάπησε θερμά τόν Χριστό, τόν Ἀναστάντα Κύριο. Πρώτη ἐπιλογή του ἡ Θεολογία. Ὡς δάσκαλος μεταλαμπάδευσε τή χριστιανική πίστι σέ χιλιάδες ἐφηβικές καί νεανικές ψυχές. Ὡς θερμόαιμος Κύπριος θαύμαζε τούς ἥρωες τοῦ Κυπριακοῦ ἀγώνα καί ἦταν ἀθεράπευτος νοσταλγός τῆς μίας καί ἀδιαίρετης Κυπριακῆς πατρίδας. Τώρα ἀγάλλεται στόν οὐρανό. Ζῆ τήν ἀνέσπερη ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως, τῆς «νέας βιοτῆς».

Θερμές εὐχές στή μητέρα σου καί σ' ὅλα τά ἀδέλφια σου.

Μέ πολλή ἀγάπη
Ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκης

Ὁ γιός τοῦ μακαριστοῦ Νικόλαου, ὁ Εὐθύμιος, βουλευτής τῆς Κυπριακῆς βουλῆς, ἀποχαιρέτισε τόν πατέρα του μέ τά παρακάτω λόγια:

Πατέρα μου! Ἐφυγες χθές βράδυ, γιά τό μεγάλο ταξίδι στήν αἰωνιότητα βυθίζοντάς μας ὅλους στό πένθος. Σέ καταλαβαίνουμε ὅμως. Κουράστηκες νά παλεύεις ἐδῶ καί μῆνες στό κρεβάτι τῆς ἐντατικῆς.

Καθημερινά ἐκεῖ στό προσκέφαλό σου ἡ μαμά, ὅλα τά παιδιά σου, ἀλλά καί τά ἐγγονάκια σου, πού τόσο πολύ ἀγαποῦσες. Ἐφυγες γιά τόν παράδεισο, πού κέρδισες ἐπάξια. Προετοιμασμένος καί ἔτοιμος, ὅπως πάντα εὐχόσουν ὅταν θά ἐρχόταν αὐτή ἡ δύσκολη στιγμή.

Στά 76 σου χρόνια χιλιάδες μαθητές σου θά σέ θυμοῦνται μέ ἀγάπη ὡς τόν καθηγητή, πού τούς ἔμαθε τήν προσευχή, τήν ἀγάπη καί τήν προσφορά. Προσωπικά θά σέ θυμᾶμαι νά μέ στηρίζεις σέ κάθε ἀγώνα μου, ἀλλά καί σέ κάθε ἀγωνία καί δυσκολία νά μοῦ λές «Ἐχει ὁ Θεός», «Μήν ἀπελπίζεσαι, γιεῖ μου»,

«Ό,τι είναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, θά γίνει».

Ἦσουν πάντα ἐκεῖ σέ κάθε ἀγώνα μου στήν πολιτική. Καί ὅταν πρίν μῆνες σοῦ εἶπα γιά τή νέα μου προσπάθεια, ἀπλά ἀνοιγόκλεισες τά μάτια σου. Δέν μποροῦσες νά μιλήσης, ἀλλά μίλησαν τά μάτια σου. Μοῦ ἔδωσες τήν εὐχή σου. Τό ἔνωσα! Ἐκρυφα τόν πόνο μου καί πῆρα δύναμη, ἄν καί σέ ἔβλεπα ἔξαντλημένο.

Θά μέ βλέπεις ἀπό ψηλά, μαζί μέ τόν θεῖο καί τούς ἀγαπημένους σου γονεῖς. Νά προσεύχεσαι καί νά μᾶς προσέχεις ἀπό ἐκεῖ. Τήν Ἀργυρώ σου, πού τόσο πολύ ἀγαποῦσες καί ἀγωνιοῦσες γι' αὐτήν. Ὁ Νικόλας σου, ὁ Κωνσταντῖνος, ὁ Μαρίνος καί ἡ Ἄννη θά θυμοῦνται τόν γίγαντα παππού τους μέ τή μεγάλη καρδιά.

Καλό παράδεισο, πατέρα. Ξεκουράσου, τό ἔχεις ἀνάγκη. Σ' εὐχαριστοῦμε πολύ γιά ὅλα. Σ' ἀγαπῶ πολύ.

† Διονυσία Θεολογίτου - Ἀεράκη Ἀφανής πονεμένη ψυχή

Ὅταν στούς Ναοῦς ἀκουγόταν τό «Σήμερον κρεμᾶται ἐπί ξύλου» (13 Ἀπριλίου) ἄφησε τήν τελευταία της πνοή καί ἔκλεισε τήν πορεία της στήν ἐπίγεια διαδρομή της ἡ Διονυσία Θεολογίτου, ἀδελφή κατὰ σάρκα δύο ἱεροκηρύκων, τοῦ συντάκτου τοῦ περιοδικοῦ μας π. Δανιήλ, καί τοῦ π. Νικοδήμου, πού ὑπομένει σοβαρή δοκιμασία τῆς υἱείας του.

Ἡ μακαριστή ἀδελφή μας διῆλθε τόν πολυετή βίο της (ἐκοιμήθη σέ ἡλικία 88 ἐτῶν) ἀθόρυβα. Διῆλθε «διά πυρός καί ὕδατος», λόγῳ πολλῶν ἐπισκέψεων σωματικῶν πόνων.

Ὅσοι τήν γνώρισαν, διαπίστωναν μία ψυχή, πού δέν κακολογοῦσε οὔτε καί γόγγυζε. Σήκωσε καί ἐκείνη τούς δικούς της σταυρούς.

Ἐκοιμήθη στό νοσοκομεῖο «Γεννηματάς». Εὐχαριστίες ὀφείλω στούς γιατρούς, πού ἐπέλεξαν νά τήν κρατοῦν

στό νοσοκομεῖο, γιά νά μήν αἰσθανθῆ ἀνυπόφορους πόνους. Ἡ ἀγωγή πού τῆς πρόσφεραν ἦταν γιά νά ἔχη «ἀνώδυνα» τά τέλη της.

Ἐλπίδα μας: Ἡ ψυχή της θά συναντήση τίς ψυχές τῶν ἐναρέτων γονέων μας Γεωργίου καί Μαργαρίτας, τοῦ συζύγου της Στεφάνου καί τῆς πρωτοτόκου ἀδελφῆς μας Εἰρήνης, πού πορεύτηκε πρώτη στή ζωή τοῦ Θεοῦ.

π.Δ.Α.

† Εὐάγγελος Διαμάντης Ὁ θεολόγος τῆς κανονικότητας

Τό Μέγα Σάββατο (15 Ἀπριλίου) ὁ ἀγαπητός μας Εὐάγγελος Διαμάντης κλήθηκε ἀπό τόν Οὐράνιο Πατέρα γιά τόν αἰώνιο Σαββατισμό. Τώρα ἀναπαύεται ἡ ψυχή του, τό δέ σῶμα του ἀναμένει τήν κοινή ἀνάστασι ὄλων τῶν νεκρῶν. «Πάντες ἀλλαγῆσόμεθα» (Α' Κορ. ιε'), βεβαιώνει ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Ὅσοι πιστοί καί ἐξαγνισμένοι στό λουτρό τῆς μετανοίας, θ' ἀκούσουν τήν ἐσχάτη σάλπιγγα. Τό σῶμα τους, μέ τή φορεσιά τῆς ἀφθαρσίας καί τῆς ἀναστάσιμης ἀνοιξιᾶτικης ὁμορφιάς θά ἐνωθῆ μέ τήν ψυχή, ὥστε ὁ ὅλος ἄνθρωπος, ψυχοσωματικά ν' ἀπολαμβάνη τήν «καινήν ζωήν».

Ὁ φίλος καί συμφοιτητής Εὐάγγελος πέρασε δύσκολα παιδικά καί ἐφηβικά χρόνια. Γεννημένος στό χωριό Πλαίσιο τῆς Θεσπρωτίας, ἔμεινε πολύ μικρός ὀρφανός. Ἡ σεμνή μητέρα του ἀφιερώθηκε στό μονάκριβο παιδί της.

Ἡ ἐπιλογή του ἦταν ἀποκλειστικά ἡ Θεολογία. Ἀπό ἱερό ζῆλο εἰσήλθε τό 1955 στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ὑπηρέτησε σέ πολλά σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, μεταλαμπαδεύοντας τήν πίστι στό Πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἦταν ἐραστής τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Σεβόταν τούς σπουδαίους τότε κληρικούς, τόν π. Αὐγουστῖνο Καντιώτη, ἐπί-

σκοπο Φλωρίνης, π. Ἐπιφάνιο Θεοδωρόπουλο καί π. Νικόδημο Γκατζιρούλη, ἐπίσκοπο Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος. Ἀπό τότε πού τελέστηκε ἡ μεγάλη ἐκκλησιαστική ἀδικία καί ἔγιναν ἔκπτωτοι δώδεκα ἄγιοι Μητροπολίτες, ὁ Εὐάγγελος Διαμάντης τάχθηκε στό πλευρό τῶν ἀντικανονικῶς ἐκθρονισθέντων ἐπισκόπων.

Ἡ παρουσία του ἰδίως πλησίον τοῦ Σεβασμ. Νικοδήμου (Ἀττικῆς) ἦταν συνεχῆς. Πολλά τά κείμενά του ἐναντίον τῆς σκληρῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀντικανονικότητος καί ὑπέρ τῆς κανονικῆς τάξεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἐξῆσε μέσα στήν Ἐκκλησία καί γιά τήν Ἐκκλησία. Ὁ Θεός τοῦ χάρισε ὡς σύζυγο τή σεμνή καί χαρισματοῦχο θεολόγο Εὐαγγελία. Μαζί συμπορεύτηκαν τόν ἀγῶνα τόν καλόν. Ὁ φίλος Εὐάγγελος προστέθηκε, καίτοι λαϊκός, στούς «πρεσβυτέρους» τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου, πού ζοῦν τή χαρά τοῦ παραδείσου.

† Ἀγνή Παπαποστόλου, θεολόγος. Φλογερή ἱεραπόστολος

Στίς 13 Μαΐου ἀναχώρησε γιά τήν αἰώνια πατρίδα μία ἀληθινή ἱεραπόστολος. Πρόκειται γιά τήν θεολόγο καθηγήτρια Ἀγνή Παπαποστόλου.

• Ὁ εὐαγγελικός σπόρος ἔπεσε στήν ψυχή της ἀπό τόν φλογερό ἱεροκήρυκα π. Αὐγουστῖνο Καντιώτη, πού βρέθηκε τή διετία 1945-1947 στά Γρεβενά. Ἄλλοι ρασοφόροι, ἐπίσκοποι καί πρεσβύτεροι, διακονοῦν ἐπί πολλά χρόνια σέ μία περιοχή, ἀλλά στά δίχτυα τους δέν ἀλιεύονται ψυχές. Ὁ π. Αὐγουστῖνος στή διετία τῶν Γρεβενῶν «συνέλαβε πλήθος ἰχθύων» στό ἔλκυστικό του δίχτυ.

Στά Γρέβενα τῆς διετίας τοῦ π. Αὐγουστίνου σαγηνεύτηκαν ἑκατοντάδες ψυχές. Ἀπό τόν κατηχητικό του λόγο ἐξῆλθαν ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου. Δέκα περίπου νέοι, μαθητές Γυμνασίου, πήραν τήν ἀγία ἀπόφασιν. Σπούδασαν τήν θεολογική ἐπιστήμη καί ἀναδείχτηκαν

γνήσιοι συνεχιστές τοῦ θερμοῦρογοῦ ἱεροκήρυκα. Ἀλλά «καί γυναῖκές τινες», μαθήτριες τοῦ Γυμνασίου Γρεβενῶν, ἀκολούθησαν τόν σπουδαῖο διδάσκαλο.

Δύο ἀπό αὐτές διακρίθηκαν στό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς, ἀφιερωμένες πλήρως στή διακονία τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καί διδασκαλίας. Ἡ μία εἶναι ἡ μακαριστή Μαρίκα Κοκκινάκη. Καί ἡ ἄλλη ἡ μεταστάσα προσφάτως πνευματική μας ἀδελφή Ἀγνή Παπαποστόλου.

• Ἡ θεολόγος Ἀγνή ἀπό τή νεανική της ἡλικία (γεννήθηκε τό 1927) ἔδωσε ὅλο τόν ἑαυτό της στή διακονία τοῦ λόγου καί τοῦ ἔργου τῆς ἀγάπης. Δίδαξε σέ πολλά Γυμνάσια τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας. Περιώδευσε σέ ὅλα σχεδόν τά χωριά τῶν Νομῶν Κοζάνης καί Γρεβενῶν.

• Ὁργάνωσε πλήθος Ἀγιογραφικῶν κύκλων. Μέ τόν ἐνθουσιασμό καί τόν πνευματικό αὐθορμητισμό της κατέστη ἀγαπητή ὄχι μόνο στούς μαθητές καί στίς μαθήτριές της, ἀλλά καί σέ πλήθος γυναικῶν, πού ξεδιψοῦσαν μέ τό λόγο πού τούς πρόσφερε ἡ ζωντανή δασκάλια τοῦ Χριστοῦ.

• Ἀεικίνητη, δέν ἔλειπε ἀπό προσπάθειες ἀποστολικές. Σκορποῦσε τή χαρά καί τήν αἰσιοδοξία.

• Τά τελευταῖα ἔτη, τήν κουρασμένη ἀπό τήν πολύχρονη καί σκληρή δουλειά πυρφόρο θεολόγο Ἀγνή Παπαποστόλου τήν δέχτηκε στή στοργική της στέγη ἡ Ἀδελφότητα «Χριστιανική Ἐλπίς», στό Φίλλυρο Θεσσαλονίκης.

• Ἡ ψυχή της ἀναπαύεται τώρα στήν ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Συναγάζεται μέ τόν πνευματικό της πατέρα Αὐγουστῖνο Καντιώτη, μέ τήν ὁμόψυχη πνευματική της ἀδελφή Μαρίκα, μέ τόν ἀγαπητό της σπουδαῖο ἱεροκήρυκα π. Αὐγουστῖνο Μύρου, καί βεβαίως μέ τούς Γρεβενιώτες πατέρες Θεόφιλο Ζησόπουλο καί Γερβάσιο Ραπτόπουλο, καί πρό παντός μέ τόν «δάσκαλο», τόν Στέργιο Σάκκο. Παροιμία Γρεβενιωτῶν στόν Οὐρανό!

π.Δ.Α.

Δοξασμένο τό ὄνομά Σου!

Ἡ δόξα τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος ἀντανακλᾶται καί στά πρόσωπα τῶν ἀφιερωμένων σ' Αὐτόν προσώπων. Δοξάζει τοὺς ἁγίους καί δοξάζεται ἀπό τοὺς ἁγίους. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

«Τοῦ Δεσπότητος δοξαζομένου, καί οἱ δοῦλοι δοξάζονται. Οἱ γάρ τόν Δεσπότην δοξάζοντες, πολλῶ μᾶλλον αὐτοί δοξάζονται. Δόξα γάρ ἐστίν ἡ θλίψις ἢ διά Χριστόν, καί πανταχοῦ δόξαν τό πρᾶγμα καλεῖ. Καί ὅσῳ ἄν ἄτιμόν τι πάθωμεν, τοσοῦτῳ μᾶλλον γινόμεθα λαμπροί» (Ε.Π.Ε. 23,50).

Μετὰ φρασις: Ἐφοῦ δοξάζεται ὁ Κύριος, δοξάζονται καί οἱ δοῦλοι. Διότι ὅσοι δοξάζουν τόν Κύριο, πολύ περισσότερο οἱ ἴδιοι δοξάζονται. Ἄλλωστε δόξα εἶναι ἡ θλίψις γιά τόν Χριστό. Παντοῦ ὁ Παῦλος τήν ὀνομάζει δόξα. Ὅσο δέ μεγαλύτερη ἀτιμία ὑφιστάμεθα, τόσο λαμπρότεροι γινόμαστε.

ἜΟλα γιά τή δόξα τοῦ Χριστοῦ!

—Δοξασμένο τό ὄνομά Σου, Κύριε, πού μᾶς ἀξιῶνεις νά μελετᾶμε τόν λόγο Σου, τήν Ἁγία Γραφή.

—Δοξασμένο τό ὄνομά Σου, γιατί ἐφιστᾶς τήν προσοχή μας, στό νά μὴ ἀνοίγουμε τά αὐτιά μας σέ διάφορες θρησκευτικές σειρήνες, πού ἀποπροσανατολίζουν.

—Δοξασμένο τό ὄνομά Σου, γιατί μᾶς καθορίζεις τήν ὁδὸ τῆς σωτηρίας, νά μὴ παρεκκλίνουμε ἀκολουθώντας ψευδοδιδασκάλους, ψευδοαγίους, ψευδοποστολούς, ψευδοθαυματοουργούς.

—Δοξασμένο τό ὄνομά Σου, γιατί στή ζωή μας ἔθεσες ἀλάνθαστους καί σταθεροὺς κανόνες πορείας, τά λόγια τῶν ἁγίων Σου ἀποστόλων.

—Θέλουμε νά κατέχουμε τή σωστή πίστι, τήν ὀρθή ἀλήθεια, γιά τήν αἰώνια βασιλεία Σου.

—Θέλουμε νά Σοῦ προσφέρουμε τή σωστή δόξα γιά τήν ἀληθινή δόξα. Ἀμήν.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἡ ὑποταγή τοῦ Χριστοῦ!

Ἦοιὰ βασιλεία θά παραδώσῃ ὁ Χριστός στόν Θεό Πατέρα; Τί ἐννοεῖ ὁ λόγος τοῦ Παύλου: «*Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ*» (Α΄ Κορ. ιε΄ 24); Ὁ Χριστός ἔχει δύο βασιλεῖες.

- Τὴ μία τὴν εἶχε πάντοτε, ὡς Θεός Λόγος, συνάναρχος μέ τόν Πατέρα. Εἶναι ἡ βασιλεία τῆς δημιουργίας, ἡ βασιλεία Του ὡς Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος. Εἶναι ἡ «*εὐλογημένη βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*». Αὐτὴ τὴ βασιλεία δέν θά τὴν παραδώσῃ ποτέ ὁ Χριστός. Δέν ὑπάρχει χρόνος, πού τὴν ἔλαβε, ἀφοῦ εἶναι ὁ **ἀϊδιος** Θεός Λόγος. Δέν ὑπάρχει χρόνος, πού θά τὴν παραδώσῃ, ἀφοῦ εἶναι ὁ **αιώνιος** Θεός Λόγος.

- Τὴν ἄλλη βασιλεία τὴν ἔλαβε ἀπό τόν Θεό Πατέρα. Εἶναι ἡ ἐξουσία τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν. Ἡ ἐξουσία τοῦ **Μεσσία**, τοῦ Λυτρωτοῦ. Τὴ βασιλεία Του ὡς Σωτῆρος τοῦ κόσμου θά τὴν **παραδώσῃ** «*τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ*».

- Εἶναι ἀνάγκη ὁ Χριστός νά ἔχῃ τὴ βασιλεία, δηλαδή, τὴν ἐξουσία ὡς **Θεάνθρωπος**, πάντοτε νικώντας, μέχρις ὅτου καταργηθοῦν τελείως καὶ ἐξαφανιστοῦν οἱ δυνάμεις τῶν ἐχθρῶν Του. «*Δεῖ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῆ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ*» (Α΄ Κορ. ιε΄ 25).

- Ἐκεῖνος πού θά καταργηθῇ κατὰ τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου, εἶναι ὁ **θάνατος**. «*Ἐσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος*» (Α΄ Κορ. ιε΄ 26). Τόν συνέτριψε ὁ Χριστός μέ τό Σταυρικό Του θάνατο, ἀλλά παρέμεινε ὡς ἡ χωριστικὴ γραμμὴ τῶν παρόντων καὶ τῶν μελλόντων. Ἦ, λοιπόν, καὶ ὡς τέτοιο γεγονός, ὡς θηρίο ξεδοντιασμένο πλέον, θά καταργηθῇ τελείως. «*Καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι*» (Ἀποκ. κá 4).

- Μιλάει ὁ ἀπόστολος Παῦλος καὶ γιὰ τίς δύο ὑποταγές. Μιλάει γιὰ τὴν μέχρι τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου ὑποταγὴ τῶν πάντων **στόν Χριστό**, ἀλλά καὶ γιὰ τὴ **δική Του ὑποταγὴ** στόν Πατέρα μετὰ τὴ δευτέρα Παρουσία. «*Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἶπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτός τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν*» (Α΄ Κορ. ιε΄ 27-28).

- Πρέπει νά τονίσουμε τίς **δύο φύσεις** τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νά καταλάβουμε, τό πῶς ὁ Θεός ὑπέταξε κάτω ἀπό τὴν ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ τὰ πάντα, ἀλλά καὶ τό πῶς θά ὑποταγῇ ὁ Υἱὸς στόν Πατέρα. Τά δύο Πρόσωπα, Πατὴρ καὶ Υἱός, εἶναι **ὁμοούσια**. Ἦχουν τὰ πάντα κοινά. «*Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἑσμεν*» (Ἰωάν. ι΄ 30), διακηρύττει ὁ Χριστός. Ὡς **Θεός** οὔτε λαμβάνει ἐξουσία, οὔτε παραδίνει ἐξουσία.

- Ὡς **Θεάνθρωπος** ὅμως ἔλαβε τὴν ἐξουσία. Ὡς Θεάνθρωπος ἔγινε Μεσσίας, βασιλιάς τῆς σωτηρίας. Καὶ ὡς Θεάνθρωπος ἀνέβηκε μέ τὴν Ἀνάληψη

στή δόξα του ούρανοῦ. Ὡς Θεός δέν ὑπερυψώθηκε ἀπό τόν Πατέρα. Ὡς Θεάνθρωπος ὅμως πῆρε μορφή ἀνθρώπινη. Ὡς Θεάνθρωπος **ὑπερυψώθηκε**. «Διό καί ὁ Θεός αὐτόν ὑπερύψωσε καί ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα, τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα» (Φιλιπ. β' 9).

- Τό ἔργο τῆς **θείας οἰκονομίας** γίνεται γιά τόν ἄνθρωπο. Ὁ Θεάνθρωπος ἀνέβηκε στά δεξιά του Πατρός χαρίζοντας τή δυνατότητα σέ κάθε ἄνθρωπο νά εισπράξει τήν οὐράνια δόξα, πού ἤδη ἔχει ἐξασφαλιστή (Κολοσ. γ' 1).

- Ὁ Πατέρας ἀποκλείεται νά ὑποταχθῆ στόν Υἱό, ἀφοῦ Αὐτός εἶναι «ὁ ὑποτάξας τά πάντα» στόν Υἱό. Τό ἄλλο ὅμως δέν ἀποκλείεται. Καί ὄχι ἀπλῶς δέν ἀποκλείεται, ἀλλ' εἶναι καί ἀναμενόμενο. Ποιό; Τό ὅτι **ὁ Υἱός θά ὑποταγῆ στόν Θεό Πατέρα**. «Ὅταν δέ ὑποταγῆ αὐτῷ τά πάντα, τότε καί αὐτός ὁ Υἱός ὑποταγῆσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τά πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεός τά πάντα ἐν πᾶσιν» (Α' Κορ. ιε' 28). Ἀφοῦ ἔγινε ἡ πρώτη, ἡ δύσκολη, ἡ μυστηριώδης, ἡ ἀνεξήγητη, ἡ ἄρρητη ὑποταγή του Υἱοῦ στόν Πατέρα, γιατί διερωτώμαστε γιά τό πῶς θά γίνῃ ἡ δεύτερη ὑποταγή, πού εἶναι εὐκόλη καί δέν στοιχίζει τίποτε;

- Ἡ **πρώτη ὑποταγή**: Ὁ Υἱός ὑπακούει στόν Πατέρα καί παίρνει μορφή δούλου, ταπεινώνεται (Φιλιπ. β' 8). Ὁ Υἱός ὑπακούει στόν Πατέρα καί ἐκπληρώνει τό θέλημά Του (Ματθ. κστ' 42. Ἰωάν. δ' 34).

- Ἡ **δεύτερη ὑποταγή**: Ὁ Υἱός παραδίδει τήν ἐξουσία Του ὡς Θεανθρώπου, ὡς Μεσσία, ὡς Λυτρωτοῦ.

- Ὅσο ὑπάρχει ὁ παρῶν κόσμος, εἶναι ἀνάγκη νά λειτουργῇ ἡ ἐξουσία τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν· ἐξουσία πού ἔχει «εἰς τό παντελές» (Ἐβρ. ζ' 25) ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός. Ὅταν ὅμως παύσῃ νά ὑπάρχῃ ἁμαρτία καί θάνατος, τότε δέν ἔχει νόημα ἡ **λυτρωτική παρουσία** του Χριστοῦ.

- Ἡ ὑποταγή στόν «ὑποτάξαντα» Πατέρα, δέν σημαίνει μείωσι του Χριστοῦ. Ὅταν ἀφήνῃς τό Σταυρό καί ζῆς τήν Ἀνάστασι, μειώνεσαι; Ὅταν ὁ Κύριος ἀφήνῃ τό ρόλο, πού ὡς προσφερόμενος στους αἰῶνες ἐπιτελεῖ τό ἔργο του Σωτήρος, καί συνεχίξῃ τή θεϊκή Του δόξα ὡς Υἱός καί Λόγος του Θεοῦ, εἶναι μείωσις; Εἶναι ἡ **καθολική ἐπικράτησις** του θελήματος, τῆς ἀγάπης, τῆς ζωῆς καί τῆς δόξας του Θεοῦ. «Ἴνα ἡ ὁ Θεός τά πάντα ἐν πᾶσιν» (Α' Κορ. ιε' 28).

- Ὅχι μόνο δέν μειώνεται ὁ Κύριος, μέ τό νά παραδώσῃ τήν Μεσσιακή Του ἐξουσία, ἀλλά καί ἀποτελεῖ ἡ παράδοσις αὐτή πλήρη ἐπικράτησι τῆς βασιλείας του Θεοῦ, πού εἶναι **βασιλεία του Πατρός καί του Υἱοῦ καί του Ἁγίου Πνεύματος**. Ἀνθρωπίνως θά μπορούσαμε νά ποῦμε, ὅτι εἰδικά γιά τό **Θεῖο Πρόσωπο του Υἱοῦ** αὐτή ἡ βασιλεία θά ἔχῃ ἰδιάζουσα τιμή καί δόξα. Καί διότι ὡς νικητής παραδίδει «τά ὄπλα», τήν ἀνθρωπίνη φύσι. Καί διότι θά ὑπάρχουν γύρω ἀπό τό θρόνο τῆς Θεότητος οἱ **ἅγιοι**, πού θά συμβασιλεύουν χάριν τῆς θυσίας του Σταυροῦ Του καί τῆς δόξας τῆς Ἀναστάσεώς Του. Γι' αὐτό στήν Ἀποκάλυψι γίνεται λόγος γιά τήν αἰώνια βασιλεία του Χριστοῦ: «Ἐγένετο ἡ βασιλεία του Κυρίου ἡμῶν καί του Χριστοῦ αὐτοῦ, καί βασιλεύσει εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων» (Ἀποκ. ια' 17).

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Καλεσμένοι καί προωρισμένοι

Ρωμ. ν' 28-30

Πάντα συνεργεί εις αγαθόν (στ. 28)

Θποιος αγαπάει τόν Χριστό δέχεται τά πάντα στή ζωή του σάν φορείς ευλογίας, ωφέλειας καί σωτηρίας. «Πάντα συνεργεί εις αγαθόν, τοίς κατά πρόθεσιν κλητοίς ούσιν» (στ. 28). "Όλα συνεργούν στό αγαθό, στήν ωφέλειά μας. "Όλα. Καί τά θεωρούμενα ευχάριστα καί τά θεωρούμενα δυσάρεστα. Συνήθως εἴμεθα ἔτοιμοι ν' ἀμφισβητήσουμε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, σάν μᾶς βρῆ κάποια δοκιμασία, μία ἀρρώστια, ἕνας θάνατος.

—Μά δέν μέ αγαπάει ὁ Θεός; Γιατί μ' ἀφήνει νά πονᾶω τόσο πολύ;

Ἄκριβῶς ἐπειδή μᾶς αγαπάει, γι' αὐτό ἐπιτρέπει θλίψεις καί δοκιμασίες. «*Υἱέ μου, μή ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδέ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν αγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δέ πάντα υἱόν ὃν παραδέχεται... Εἰ δέ χωρίς ἔστε παιδείας, ἄρα νόθοι ἐστέ καί οὐκ υἱοί*» (Παροιμ. γ' 11-12. Ἑβρ. ἰβ' 5-8).

• Κάθε θλίψις εἶναι «παιδεία» Κυρίου. Ἐκπαίδευσις, φροντιστήριο, γιά τήν εἰσαγωγή μας στήν ἀνωτάτη βαθμίδα, στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Στήν ἀρχή εἶναι πικρή ἡ παιδεία, ἡ ἀσκσις, ὁ πόνος, ὁ κόπος. Στό τέλος ὅμως ἔχει καρπούς γλυκεῖς. Ἔτσι λέει σ' ἄλλη ἐπιστολή του ὁ Παῦλος: «*Πᾶσα παιδεία πρός μέν τό παρόν οὐ δοκεῖ καρᾶς εἶναι, ἀλλά λύπης, ὕστερον δέ καρπὸν εἰρηνικόν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις*» (Ἑβρ. ἰβ' 11).

• «Πάντα συνεργεῖ...» (στ. 28). Θά ἔλεγε κανεῖς, ὅτι τό «πάντα» δέν συμπεριλαμβάνει τήν ἁμαρτία. Καί ὅμως, κάποτε καί ἡ ἁμαρτία, ἡ ἐξ ἀδυναμίας, ἡ ἐκ συναρπαγῆς, ἡ ἐξ ἀπροσεξίας ἁμαρτία, καί αὐτή εἶναι δυνατόν

νά... συνεργήσῃ στό αγαθό. Μέ ποιά ἔννοια; Ἐπάρκουν ἁμαρτίες, πού σάν αἰχηρῆς πληγῆς κεντοῦν δυνατά τή συνείδησι σέ εὐαίσθητες ὑπάρξεις. Καί ὁ πόνος ἀπό τίς πληγές αὐτές ξυπνᾷ τόν ἄνθρωπο ἀπό τή ραθυμία καί τόν ὠθεῖ στή μετάνοια καί τήν ἐξομολόγησι.

• Πολλοί ἦσαν ἄτεγκτοι. Εὐκόλα καταδίκασαν τούς συνανθρώπους τους. Καμμία συμπαθεία στόν ἁμαρτωλό, πού ἔκλαιγε καί συντριβόταν. Κάποτε ἐπέτρεψε ὁ Θεός μία πῶσι καί σ' αὐτούς, τούς ἀτέγκτους καί σκληρούς, ὥστε νά κατανοήσουν τούς ἄλλους καί νά γίνουν συμπαθεῖς. Ἡ ταπεινώσις, τό ὑψιστο αγαθό, ἔρχεται κάποτε μετά ἀπό μία πῶσι.

• Ὅσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ ἁμαρτία, τόσο περισσότερο θαυμάζεται ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ στόν μετανοοῦντα ἁμαρτωλό. Ἄρα «πάντα συνεργεί εις αγαθόν, τοίς κατά πρόθεσιν κλητοίς ούσιν» (στ. 28). Ἐρωτᾶται: Σέ ὅλους ἐνεργοῦν στή σωτηρία, τά γεγονότα τῆς ζωῆς, καί μάλιστα τά λυπηρά; Ὅχι. Μόνον «τοῖς κατά πρόθεσιν κλητοῖς ούσιν» (στ. 28).

• Σέ ὅσους εἶναι «κλητοί». Εἴμαστε χριστιανοί, ὄχι διότι ἐμεῖς διαλέξαμε τόν Χριστό, ἀλλά διότι Ἐκεῖνος μᾶς διάλεξε. Ὅλα ξεκινοῦν ἀπό τήν «κλήσι». Γενική ὅλους μᾶς καλεῖ ὁ Θεός, ἀφοῦ γιά ὅλους εἶναι Πατέρας, γιά ὅλους σταυρώθηκε ὁ Υἱός Του, ὅλους τούς θέλει στή βασιλεία Του. Ἐκτός ἀπό τή γενική κλήσι ὑπάρχει καί ἡ εἰδική κλήσις. Ὅχι μέ τήν ἔννοια τοῦ ἰδιαίτερου χαρίσματος, ἀλλά μέ τήν ἔννοια τοῦ ἐκτάκτου γεγονότος στό ἱστορικό σημεῖο κάθε ἀνθρωπίνης ζωῆς, πού λέγεται «πλήρωμα χρόνου».

Τόν Παῦλο π.χ. δέν τόν κάλεσε τότε, πού κάλεσε τούς δώδεκα μαθητάς ἢ τότε πού διὰ

τῆς Πεντηκοστῆς κάλεσε τά πρώτα πλήθη τῶν πιστῶν. Τόν κάλεσε ἀργότερα, ὅταν ἡ ψυχὴ του ἦταν ἔτοιμη. Ὅλα τὰ δένδρα δέν ἀνθίζουν οὔτε καρποφοροῦν τὴν ἴδια ἐποχὴ.

● Δέν ἀρκεῖ τὸ «*κλητοί*». Χρειάζεται καὶ τὸ «*κατὰ πρόθεσιν*» (στ. 28). Ἐδῶ δέν πρόκειται γιὰ τὴν πρόθεσι τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ὁ Θεὸς ἔχει γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἴδια πρόθεσι. Ἄλλωστε ἡ πρόθεσις τοῦ Θεοῦ δηλώνεται στὸ «*κλητοί*». Ἄρα ἐδῶ πρόκειται γιὰ τὴν πρόθεσι τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Θεὸς καλεῖ. Ὁ ἀνθρώπος ἀποδέχεται τὴν κλῆσι. Καὶ τὴν ἀποδέχεται μὲ τὴν πρόθεσί του, μὲ τὴν ἐλευθέρου βούλησί του. Καὶ οἱ δύο συμβάλλουν.

Πρόγνωσης καὶ προορισμός (στ. 29)

Ἦδη μίλησε ὁ ἀπόστολος Παῦλος γιὰ κλῆσι καὶ γιὰ πρόθεσι. Φάνηκε ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἀντιρατσιστικὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καλεῖ καὶ ὅλους τοὺς θέλει στὴ σωτηρία (Α' Τιμ. β' 4), ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐλευθέρου βούλησις τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ τελικὰ δέν σώζονται ὅλοι, παρά μόνο ἐκεῖνοι, πού ἔχουν τὴ σχετικὴ πρόθεσι.

Κακῶς θέλησαν μερικοὶ ν' ἀπομονώσουν τὸ συνεχόμενο στίχο, γιὰ νὰ στηρίξουν τὸν λεγόμενο **ἀπόλυτο προορισμό**. Λέει ὁ Παῦλος: «*Ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς*» (στ. 29). Δηλαδή: Ὅσους προγνώρισε σάν καλοπροαίρετους καὶ ἀξιους νὰ εἶναι δικοὶ Του, αὐτοὺς καὶ προώρισε ν' ἀποκτήσουν μορφὴ σάν τὴ μορφὴ τοῦ Υἱοῦ Του, γιὰ νὰ εἶναι Αὐτός πρωτότοκος μεταξύ πολλῶν ἀδελφῶν.

● Ποιοὺς «*προέγνω*» ὁ Θεός; Μήπως ὅσους διάλεξε, κάνοντας τρόπον τινά διακρίσεις; Ὁχι. Ὁ Θεός «*προέγνω*» ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. «*Προέγνω*» καὶ ἐκεῖνους, πού μόνοι τους θὰ δέχονταν τὴν κλῆσι καὶ θὰ πίστευαν στὸν Χριστό. Γιὰ ν' ἀποκλεισθῇ ὁ ἀπόλυτος προορισμός, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπισημάνουμε τέσσερις ἀπόλυτες πραγματικότητες:

● Ὁ Θεός ἀποκλείεται νὰ εἶναι ἄδικος. Εἶναι ἀπόλυτα **δίκαιος**. Μέσα στὴ ἀγκαλιὰ τῆς ἀγάπης Του βρίσκονται ὅλοι οἱ ἀνθρώποι.

Ἄνθρωποι διακρίνουν ἀδικίες. Βλέπουν αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ λένε:

—*Ἄδικος ὁ Θεός. Γιατί οἱ κακοὶ νὰ ἐπιπλέουν καὶ οἱ καλοὶ νὰ ὑποφέρουν;*

Τοὺς ἐξηγεῖς, ὅτι ἐπειδὴ ὑπάρχει ἡ ἀδικία τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ ἀπόλυτη δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ὑπαρξις ἄλλης ζωῆς, ὅπου ἡ δικαιοσύνη πρυτανεύει καὶ θ' ἀμειφθῇ «*ἐκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ*» (Α' Πέτρ. α' 17). Καὶ ἐνῶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ δεχτοῦν τὴ θεία δικαιοσύνη, φέρνουν ἄλλη ἀντίρρηση:

—*Δηλαδή, στὴν ἄλλη ζωὴ ἄλλοι θὰ τιμωροῦνται καὶ ἄλλοι θὰ ἀμειβῶνται; Αὐτὸ δέν εἶναι ἀδικία;*

● Μά ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἄς ποῦν τί θέλουν. Θέλουν ἐδῶ νὰ ἐπεμβαῖν ὁ Θεός, ἢ θέλουν νὰ παρέχῃ ὁ Θεός ἐδῶ, σέ τούτῃ τὴ ζωὴ, μύριες εὐκαιρίες μετανοίας καὶ σωτηρίας, καὶ στὴν ἄλλη ζωὴ νὰ ὑπάρχῃ πλήρης δικαιοσύνη; Ἄλλ' ὅ,τι κι ἂν θέλουν ὅσοι προσπαθοῦν καὶ τὰ μυστήρια τὰ ἅπιαστα νὰ «*πιάσουν*» μὲ τὴ λογικὴ τους, ἔνα εἶναι γεγονός: Ὁ Θεός ἀγαπᾷ τὴ δικαιοσύνη καὶ εἶναι ἀπόλυτα δίκαιος. Ἡ δικαιοσύνη Του πάντοτε εἶναι ἀγκαλιασμένη μὲ τὴν ἀγάπη Του. Δέν ἀπαιτεῖ δικαιοσύνη, διότι προσφέρει τὴν ἀγάπη Του ὡς δικαίωσι. Ἀλλά καὶ δέν μπορεῖ ν' ἀφήσῃ ἀνεργητὴ τὴ δικαιοσύνη Του τότε, πού ὡς Κριτῆς θὰ ἔλθῃ στὸν κόσμον.

● Ὁ Θεός εἶναι παντογνώστης. Λέμε, ὅτι προγνώριζε, ὀρίζοντας τὴ γνώσι τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ δικά μας δεδομένα, πού ὅλα τὰ βλέπουμε στὶς τρεῖς διαστάσεις τοῦ χρόνου, παρελθόν, παρόν, μέλλον. Ἡ γνώσις ὅμως τοῦ Θεοῦ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν εἶναι ἐκτός χρόνου. Γιὰ τὸν Θεὸ ὅλα, παρελθόντα, παρόντα, μέλλοντα, εἶναι ἕνα αἰώνιο «*παρόν*». Πρὶν νὰ γίνουν, ὅλα τὰ γνωρίζει.

● Ὁ Θεός δέν ἔχει πρόγνωσι. Ἔχει γνώσι, παγνωσία. Ἡ παγνωσία Του δέν εἶναι ἡ αἰτία, ἀλλ' εἶναι ἡ καταγραφὴ τῶν ἀνθρωπίνων γεγονότων. Ἄς ἀναφέρουμε ἕνα παράδειγμα, καίτοι τὰ παραδείγματα δέν λύνουν τὸ μυστήριον:

Δύο ἔρχονται ἀπὸ μακρὰ. Βαδίζοντας, ὁ ἕνας γλιστρᾷ καὶ πέφτει. Ὁ ἄλλος ἔχει σταθερὸ βῆμα. Οἱ θεατὲς δέν διακρίνουν τὰ βήματα οὔτε τοῦ ἑνὸς οὔτε τοῦ ἄλλου, ἀφοῦ ἀπέχουν μεγά-

λη απόστασι. Ἐνας ὅμως ἀπό τούς θεατές διαθέτει ὄρασι καταπληκτική, πολύ πιό ἰσχυρή ἀπό τούς ἄλλους. Διακρίνει καθαρά καί τῶν δύο τήν πορεία. Καί λέει στούς ἄλλους θεατές:

—*Ὁ ἕνας τελικά θά πέση, ὁ ἄλλος θά σταθῆ καί θ' ἀντέξη στήν πορεία.*

Στούς ἄλλους θεατές ἡ διαπίστωση φαίνεται ὡς πρόβλεψις. Στήν πραγματικότητα δέν εἶναι πρόβλεψις. Εἶναι διαπίστωση, λόγω δυνατότητος ὁράσεως. Θά μπορούσε νά πῆ κανεῖς, ὅτι ἀπό τούς δύο ὁδοιπόρους ὁ ἕνας θά σταθῆ, ὁ ἄλλος θά πέση, διότι τό εἶπε ὁ διαθέτων ἰσχυρή ὄρασι; Ἐπιβεβαιώσῃ. Δέν συνέβη ἡ πῶσις ἢ ἡ σταθερότητα ἐπειδή τίς εἶδε ὁ ἑκτακτος θεατής, ἀλλ' ὁ θεατής τίς εἶδε, ἐπειδή συνέβησαν.

- Ὁ Θεός διαθέτει ἀπείρως ἰσχυρότερη ὄρασι ἀπό τούς ἀνθρώπους. Βλέπει τά μακρυνά ὡς κοντινά, τά μελλούμενα ὡς παρόντα. Ἡ γνώσις Του ὅμως αὐτή δέν εἶναι καταναγκαστική τῶν ἀνθρωπίνων ἐνεργειῶν. Συμβαίνουν τά ἀνθρώπινα ὅχι διότι τά βλέπει ἢ τά προβλέπει ὁ Θεός, ἀλλ' ὁ Θεός τά βλέπει ἢ τά προβλέπει, διότι συμβαίνουν ἢ θά συμβοῦν.

- Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος. Δέν πιάζεται ἀπό πρόβλεψι τοῦ Θεοῦ. Κάτι τέτοιο, ἂν γινόταν, θά ἀνέτρεπε τήν καθολικότητα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί τήν ἔννοια τῆς δικαιοσύνης. Πρόβλημα ἀπολύτου προορισμοῦ ὑπάρχει μόνο γιά ὅσους ἐπιμένουν νά κατανοήσουν τά ἀπερινόητα, νά λύσουν τά μυστήρια. Διότι εἶναι μυστήριον, πῶς συνυπάρχουν ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ πρόγνωσις (γνώσις) τοῦ Θεοῦ.

- *«Προώρισε»* ὁ Θεός νά γίνουμε σύμμορφοι τῆς εἰκόνας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, νά γίνῃ Ἐκεῖνος ἀδελφός μας. Τήν τιμή, πού μᾶς ἔκανε ὁ Θεός, θέλει νά τονίσῃ, καί ὅχι κανένα ἀπόλυτο προορισμό. Γιά ὅλους προώρισε ὁ Θεός τήν τιμή, ἀλλά πολλοί μόνοι ἀπεμπολοῦν τήν τιμή.

- *«Σύμμορφοι»* (στ. 29). Ὁ Χριστός, *«ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων»* (Φιλιπ. β' 6), πῆρε ἀνθρώπινη μορφή. Ἡ μορφή αὐτή ἀναφέρεται ὅχι ἀπλῶς στό ἀπεικόνισμα, ἀλλά καί στή διδασκαλία, στή ζωή, στό πάθος, στήν ἀνάστασι καί στή δόξα. Νά γίνουμε σύμμορφοι, λοιπόν, τοῦ Χριστοῦ σημαίνει, νά ὁμοιάσουμε μέ τόν Χριστό. Χριστομίμητοι νά γίνουμε, ὅπως ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Α' Κορ. ια' 1). Ἐάν θελήσουμε, Ἐκεῖνος θά μᾶς χαριώσῃ νά γίνουμε σύμ-

μορφοί Του. Διότι δέν εἶναι ξένος. Εἶναι δικός μας. Ἐγίνε ἄνθρωπος. Καί μᾶς ἀξιώνει νά γινώμεθα ἀδελφοί Του, ὅποτε Ἐκεῖνος εἶναι *«ὁ πρωτότοκος ἀδελφός»*. Κατά τή Θεότητα ὁ Χριστός εἶναι μονογενής. Ὡς Υἱός τῆς Παρθένου πάλι εἶναι μονογενής. Κατά τήν ἀγιότητα γίνεται πρωτότοκος. Κατά τήν ἀνάστασι γίνεται *«πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν»* (Κολοσ. α' 18).

Κλῆσις, δικαίωσις, δόξα (στ. 30)

Ἐάν πραγματικά τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ λειτουργοῦσε σύμφωνα μέ καταναγκαστικό νόμο, πού λέγεται *«ἀπόλυτος προορισμός»*, τότε ὁ Θεός δέν θά καλοῦσε τούς ἀνθρώπους. Ἐάν τή στιγμή πού κάποιον τόν καλεῖς, μπορεῖ νά δεχθῆ καί μπορεῖ ν' ἀρνηθῆ τήν πρόσκλησι. Ἐάν καταναγκαστικά λειτουργοῦσε ὁ Θεός, δέν θά μᾶς καλοῦσε σέ ἀγῶνα, ἀφοῦ ποιά ἀξία θά εἶχε ὁ ἀνθρώπινος ἀγῶνας;

Ὁ Παῦλος μιλάει γιά τό συνδυασμό τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου: *«Οὓς δέ προώρισε, τούτους καί ἐκάλεσε, καί οὓς ἐκάλεσε, τούτους καί ἐδικαίωσε, οὓς δέ ἐδικαίωσε, τούτους καί ἐδόξασε»* (στ. 30). Δηλαδή: Αὐτούς πού προώρισε, αὐτούς καί κάλεσε. Καί ὅσους κάλεσε, αὐτούς καί δικαίωσε. Καί ὅσους δικαίωσε, αὐτούς καί δόξασε.

- Προώρισε ὁ Θεός τούς ἀνθρώπους σέ σωτηρία. Γι' αὐτό καί τούς κάλεσε.

- Πολλούς κάλεσε, λίγοι δικαιοῦντο. Στό στίχο 30, φαίνεται ὅτι ὅσους *«ἐκάλεσε, τούτους καί ἐδικαίωσε»*. Ἄλλου ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Κύριος λέγει: *«Πολλοί εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δέ ἐκλεκτοί»* (Μαθ. κβ' 14). Ὁ μὲν Κύριος ἀναφέρεται μόνο στό στάδιο τῆς κλήσεως. Ὁ Παῦλος ἔννοεῖ τήν ἀποδοχή τῆς κλήσεως. Ὅσους δέχτηκαν τήν κλῆσι, αὐτούς καί τούς δικαίωσε.

- Ἡ δικαίωσις γίνεται δωρεάν ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. Ἐπομένως προσφέρεται σέ ὅλους. Ὅσοι τήν ἀποδέχονται μέ τήν πίστι καί τή συνεπῆ ζωή, αὐτοί τελικά δικαιοῦνται.

- Ἡ δικαίωσις σημαίνει δόξα. *«Οὓς δέ ἐδικαίωσε, τούτους καί ἐδόξασε»* (στ. 30). Ἡ ἀρνητική ὄψις τῆς δικαιοῦσεως εἶναι ἡ ἐξάλειψις τῶν ἁμαρτημάτων. Ἡ θετική ὄψις εἶναι ἡ δόξα ἡ αἰώνιος.

π. Δ. Α.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Τί ζητᾶμε;

Τί ζητᾶμε; Τί πρέπει νά ζητᾶμε; Οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, τῆς ὕλης, τί ζητᾶνε; Τρία κυρίως ζητᾶνε: Τί θά φᾶμε, τί θά πιοῦμε, τί ροῦχα θά φορέσουμε! Τά φαγάδικα, τά οὔζερ, τά μαγαζιά τῆς μόδας, αὐτά κυρίως κάνουν χρυσές δουλειές. Καί ἕνα τέταρτο εἶναι πού ζητᾶμε: Ζητᾶμε τί θά δοῦμε; «Ἄρτον καί θεάματα». Αὐτά πάντοτε ἐπιζητοῦν οἱ κοσμικοὶ ἄνθρωποι.

Δέν λέει ὁ Χριστός νά μὴν τρῶμε, νά μὴν πίνουμε, νά μὴ ντυνόμαστε. Πιθανόν νά μὴν ἔχουμε προσέξει τό εἰδικό ρῆμα. Λέει: «Μή μεριμνᾶτε...». Δηλαδή, νά μὴν ἔχουμε ἄγχος καί ἀγωνία.

• Πῶς νά μὴν ἔχουμε ἄγχος καί ἀγωνία;

Πῶς; Λέει ὁ Κύριος: Διδαχθῆτε ἀπό τοὺς δύο διδασκάλους.

• Ὁ ἕνας δάσκαλός μας τό σπουργίτι. Γιά δέστε τά πουλιά. Μῆτε σπέρνουν, μῆτε θερίζουν. Ποιός τὰ τρέφει; Ὁ Κύριος. Περισσότερο δικός μας εἶναι ὁ Κύριος. Ἄφησε τῆ μέριμνά σου στὸν Κύριο... Ἄξιζεις ἀπείρως περισσότερο ἀπὸ τό σπουργιτάκι (Ματθ. στ' 26).

• Ὁ ἄλλος δάσκαλός μας τό λουλούδι. Πῶς ντύνεται τόσο ὁμορφα; Ποιός τό ντύνει; Ὁ Κύριός του. Περισσότερο δικός μας εἶναι ὁ Κύριος (Ματθ. στ' 28-29).

• Δέν μάθαμε δύο λέξεις: *Μέριμνα Θεοῦ - Πρόνοια Θεοῦ*.

• Καί γιά τὰ τέσσερα πού εἶπε ὁ Χριστός, μία λέξις εἶναι ἡ λύσις: *Προτεραιότητα*. «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται

ὑμῖν» (Ματθ. στ' 33). Καί τὰ μάτια τὰ θέλουμε γιά νά δοῦμε τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καί τὰ ὑλικά μας τὰ οἰκονομεῖ Ἐκεῖνος: Ἄν τὰ βάσουμε δεύτερα!

• *Πρῶτα* τό φαί τοῦ Θεοῦ, ὁ λόγος, καί μετὰ τό ὑλικό ψωμί.

• *Πρῶτα* ἡ *θεία Κοινωνία*, τό ποτό τοῦ Θεοῦ, καί μετὰ ἡ δροσιά τοῦ κόσμου.

• *Πρῶτα* τό ροῦχο τῆς *ψυχῆς* καί μετὰ τό σεμνὸ καὶ ἀπλό ροῦχο τοῦ σώματος.

• Σοῦ λέει ὁ Χριστός: *Γιατί τὰ χάνεις; Ἐδῶ εἶμαι Ἐγώ!*

Ἀνείπωτη τραγωδία!

Τὴν Ἄρτα ἕνα μωρό μόλις 6.5 μηνῶν βρῆκε παράδοξο θάνατο στὶς 8 Μαΐου. Ὁ νεαρός πατέρας ἔβαλε στὸ αὐτοκίνητό του τό *βρέφος* (στὸ πίσω κάθισμα), γιά νά τό ἀφήσῃ σέ παιδικό σταθμό. Κοντὰ στὸ σταθμὸ σταμάτησε, πῆρε αὐτοκίνητο τῆς ὑπηρεσίας του καί συνέχισε γιά τὴν Λευκάδα.

• Ἐέχασε τό μωρό στὸ αὐτοκίνητό του. Ἐμεινε μόνο του μέ κλειστά τὰ «φιμέ» τζάμια. Πέρασαν ὀκτώ περίπου ὥρες. Ἡ νεαρή μητέρα, βέβαιη ὅτι τό μωρό τῆς βρίσκεται σέ ἀσφαλῆ χέρια, δέν τηλεφώνησε ὅλη τὴν ἡμέρα γιά τὴν «τύχη» του. Ὁ πατέρας, ὅπως φαίνεται, ἔπαθε ἀμνησία. Ὁ δέ βρεφικός σταθμὸς δεν θεώρησε ἀπαραίτητο νά τηλεφωνήσῃ γιά τὴν ἀπουσία τοῦ μωροῦ. Καί τό μωρό κυριολεκτικὰ ἔσκασε ἐγκαταλελειμμένο στὸ αὐτοκίνητό του.

• Τό ὅτι οἱ δύο νεαροὶ γονεῖς ζοῦν ἕνα δράμα, εἶναι γεγονός. Ὅσο κι ἂν ὁ πατέρας ἀντιμετωπίζῃ κατηγορίες γιά ἐγκατάλειψη νεογνοῦ, ὁ κόσμος στέκει μέ συμπάθεια. Τό δικαστήριο τῆς *συνειδήσεως*

του δέν τόν ἀπαλλάσσει. Φυσικά καί δέν μπορεῖ νά ἴσυχάσει.

• Φαντασθῆτε, ἂν ὁ πατέρας ὄχι ἀπό ἀμνησία ἢ ἀπό ἀπροσεξία, ἀλλά ἀπό ἐγκληματική πρόθεσι μετέφερε τό βρέφος σέ... σφαγείο! Μή φρίττετε! Ὁχι ἓνα, ἀλλά ἑκατοντάδες χιλιάδες μωρά τὰ μεταφέρουν «γονεῖς» ἀσυνειδήτοι ὄχι σέ παιδικό σταθμό, ἀλλά σέ ἐγκληματικό φουικό θάλαμο!

• Naί, ἀγέννητα βρέφη, «κοινῇ συναινέσει», τὰ μεταφέρουν οἱ γονεῖς τους σέ κλινικές καί ἰατρεῖα καί τὰ παραδίδουν στή σφαγή, πού ὀνομάζεται **ἄμβλωσις** (ἐκτρωσις). Καί τό πιό φρικτό: Ὁ ἄγριος σφαγιασμός ἐτήσιως 200.000 ἀγεννήτων παιδιῶν δέν ἀποτελεῖ εἶδησι! Ἐν ἀντιθέσει μέ τόν θάνατο ἐνός ἐγκαταλελειμμένου βρέφους, πού ἀποτελεῖ (καί ὀρθῶς) εἶδησι σέ ὅλα τὰ τηλεοπτικά κανάλια γιά πολύ καιρό!

• Ὁ ταλαίπωρος πατέρας τῆς Ἄρτας ξέχασε τό μωρό του στό αὐτοκίνητο. Οἱ χιλιάδες γονεῖς, πού προσφέρουν τὰ ἀγέννητα βρέφη τους στόν **Μολώχ** τῶν **ἐκτρώσεων**, ἔχουν ξεχάσει ὅτι τό παιδί πού σκοτώνουν δέν εἶναι δικό τους. Ἐχουν ξεχάσει, ὅτι τό ζωντανό ἔμβρυο εἶναι **ἐμψυχωμένος** ἄνθρωπος. Ἐχουν, κυρίως, ξεχάσει

στό «πόρτ μπαγκάζ» τοῦ μυαλοῦ τους τό **θέλημα τοῦ Θεοῦ**. • Καί τό πιό φρικαλέο: Ἡ Ἑλληνική πολιτεία μέ νόμο της ἐπιτρέπει τή σφαγή τῶν παιδιῶν (ζωντανῶν ἐμβρύων), ἀμείβοντας μάλιστα τοὺς **ἐκτρωσιολόγους**, πού ἔχουν στραγγαλίσει τόν ἵπποκράτειο ὄρκο τους.

• Γιά τό ἀγγελούδι τῆς Ἄρτας θρηῆνος (φυσικά δικαιολογημένος). Γιά τόν ἀφανισμό τῆς Ἑλλάδας, λόγω τοῦ μαζικοῦ σφαγιασμοῦ τῶν ἐκτρώσεων, οὔτε ἓνα δάκρυ! Γονεῖς! Μήν ξεχνᾶτε τὰ μικρά σας στό αὐτοκίνητο! Καί σεῖς οἱ ἄλλοι, οἱ ἀπείρως περισσότεροι γονεῖς, μήν ἀφήνετε τὰ μικρά σας, τὰ κυφορούμενα βρέφη σας σέ **χέρια**, πού κρατοῦν **μαχαίρια** (ιατρικά νυστέρια)! Μή γίνεστε σφαγεῖς! Τὰ παιδιά πρέπει νά ζήσουν. Ἡ Ἑλλάδα πρέπει νά ζήσει. Ὁ ἥλιος τῆς ἐλπίδας δέν πρέπει νά σβήσει!

Τὰ παιδιά εἶναι παιδιά!

Τὰ ἀγόρια εἶναι ἀγόρια.

Τὰ κορίτσια εἶναι κορίτσια.

Ἦ ὁ ράπισμα στή **διαστροφή** καί τό μῆνυμα γιά **ἐπιστροφή** στή φυσιο-λογική ἠθική καί τήν ἀνθρώπινη κανονικότητα ἔρχεται ἀπό τήν Ἀμερική. Ὁ κυβερνήτης τῆς Φλόριντα Ρόν Ντέ Σάντις καί ὑποψήφιος γιά τήν ἀμερικανική προεδρία ὑπέγραψε πακέτο μέτρων ὅπου ἀπαγορεύει τίς σχετικές μέ τήν **ἀλλαγὴ φύλου** ἰατρικές καί ψυχολογικές θεραπιές σέ ἀνηλίκους.

• Ὁ Σάντις, πού θά διεκδικήσει τό χρῆσμα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ρεμπουπλικανῶν, ἔχει στηρίξει μεγάλο μέρος τῆς πολιτικῆς του ἀτζέντας στόν περιορισμό τῶν αἰσchrῶν ΛΟΑΤΚΙ (συννομοσπονδίας ἀνωμάτων συνδικάτων) στά τάχα δικαιώματά τους.

«**Εἶναι κρίμα** -εἶπε ὁ Ντέ Σάντις- καί πού κάνουμε κάποιες συζητήσεις γιά ἀνώμαλα δικαιώματα τῶν ὁμοφυλοφίλων».

Ἐνα δέ ἀπό τὰ συνθήματά του εἶναι: **«Ἀφήστε τὰ παιδιά νά εἶναι παιδιά».**

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Υπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστέρι

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

• Οί αντίπαλοί του τόν κατηγοροῦν, ὅτι ἀρνεῖται τὰ δικαιώματα τῶν γονέων μέ τρανσέξουαλ παιδιὰ. Μάλιστα ὁ Δημοκρατικός γεροϋσιαστής τῆς Φλόριντα Σέβαντ Τζόουινς, πού δέν κρύβει ὅτι εἶναι ὁμοφυλόφιλος, πολεμώντας τήν ἠθική καί φυσιολογική θέσι τοῦ Ντέ Σάντις, δήλωσε: «Κάθε γονέας ἔχει τό δικαίωμα νά μεγαλώσει τό παιδί του μέ τόν τρόπο πού θέλει».

Δηλαδή, κατά τήν διεστραμμένη ἀντίληψη τῶν ἀνηθίκων ὁμοφυλοφίλων, δέν ὑπάρχουν σταθερές γραμμές ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν; Κάθε γονιός μπορεῖ νά κάνη τό παιδί του ὅπως ἐκεῖνος θέλει; Ἡ ἀγωγή τοῦ παιδιοῦ ἐξαρτᾶται ἀπό τίς τυχόν ἐξ-αλλες ἀπόψεις ἑνός γονιοῦ;

• Στό μεταξύ βουλευτές στό Τέξας ψήφισαν στίς 17 Μαΐου νομοθεσία, πού ἀπαγορεύει τίς θεραπείες **φυλομετάβασης** γιά τούς ἀνηλίκους. Τά σχετικά νομοσχέδια ἀποτελοῦν νέο δείγμα τῆς ἀντιθέσεως καί ἐπιθέσεως τῶν Ἀμερικανῶν συντηρητικῶν στά δῆθεν δικαιώματα τῆς συνομοσποδίας τῶν ΛΟΑΤΚΙ. Μεταξύ τῶν ἄλλων προτείνουν νά ἀπαγορευθῇ διά νόμου στούς γιατρούς νά προσφέρουν θεραπείες φυλομετάβασης, εἴτε πρόκειται γιά ὁρμονοθεραπεία εἴτε γιά χειρουργικές ἐπεμβάσεις.

• Συνολικά 15 πολιτεῖες στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔχουν υἱοθετήσῃ ἀντίστοιχους περιορισμούς. Κυρίως προτείνουν ν' ἀπαγορευθοῦν συζητήσεις στά σχολεῖα γιά **ἀλλαγὴ φύλου**.

• Καί ὅλα αὐτά στήν Ἀμερική, πού κάθε ἄλλο παρά καθυστερημένη μπορεῖ νά θεωρηθῇ. Ἐμεῖς ἐδῶ στήν Ἑλλάδα ξεχάσαμε τίς ἀνθρώπινες ἀξίες, ἐγκαταλείψαμε τό **κατά φύσιν** ζῆν καί ἐπιλέξαμε τήν **παρά φύσιν** ἀνωμαλία. Ἄτομα μέ προσωπικά προβλήματα ἔχουν κατορθώσῃ νά ἐπηρεάζουν τούς πολιτικούς τῶν περισσοτέρων κομμάτων. Ἀνώμαλοι, ἔκφυλοι ὁμοφυλόφιλοι ἔχουν διεισδύσει σέ κρατικές θέσεις καί θέλουν νά ἐμφανίζονται ὡς... ἀδικημένοι!

Φτάσαμε στό σημεῖο, κάθε ἀναφορά στήν κανονικότητα νά χαρακτηρίζεται **ρατσισμός!** Κινδυνεύουμε νά μᾶς «καπελώσουν» οἱ κάθε μορφῆς «γκεῖς» καί νά ὀδηγοῦν κάθε τίμιο ἄνθρωπο, ἄνδρα ἢ γυναίκα, σέ δικαστήρια, μόνο καί μόνο διότι δέν ἀνέχεται τή βρωμιά καί δέν δέχεται τό ἀναποδογύρισμα τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν.

• Τά σχολεῖα μας τείνουν νά γίνουν φροντιστήρια ἐπιλογῆς... φύλου! Ἀπό τή μιά μεριά ἔχουμε τή **βία** καί τήν κακοποίησι συμμαθητῶν καί συμμαθητριῶν ἀπό ἄγριους ἐφήβους, καί ἀπό τήν ἄλλη ἔχουμε ἀκόμα καί σχολικά βιβλία νά μαθαίνουν τὰ μικρά παιδιὰ τό πῶς τούς γονεῖς τους δέν θά τούς φωνάζουν «πατέρα» καί «μητέρα», ἀλλά θά τούς λένε «**γονιό 1**» καί «**γονιό 2**».

• Καιρός νά κλείσουν οἱ ἀνοικτοί ὑπόνομοι, πού ἀναδύουν δυσσομία. Καιρός, ἢ διαστροφή, νά γίνῃ **μεταστροφή**, ἢ καλύτερα, **ἐπιστροφή** στό φυσικό καί ὁμορφο, στήν ποικιλία τῆς ζωῆς, ὅπως τήν ἔπλασε ὁ Δημιουργός.

Οἱ ἄνδρες εἶναι ἄνδρες, οἱ γυναῖκες εἶναι γυναῖκες. Τά ἀγόρια εἶναι ἀγόρια καί τὰ κορίτσια εἶναι κορίτσια. Ὅλοι **ἴσοι** ὡς πρὸς τήν ἀτίμητη ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Ἄλλο ὅμως **ἰσότητα** καί ἄλλο **ἰσοπέδωσις** ρόλων. Ἄλλο σκοτάδι καί ἄλλο φῶς!

Ἔσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τά 10 εὐρώ καί γιά τό 2023

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος 2023.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

Κύριε Μητσοτάκη!

Τό άποτέλεσμα τών τελευταίων έθνικων έκλογων έδωσε μεγάλη δύναμη στη Νέα Δημοκρατία και τον ήγέτη της, κ. Κυριάκο Μητσοτάκη. Ο λαός τον έκρινε ως τον πλέον σοβαρό ήγέτη τής πατρίδος μας. Ο ίδιος στέκει μέ δέος μπροστά στό άπρόβλεπτο άποτέλεσμα. Ένω οι δημοσκοπήσεις τον έδειχναν νά υπερτερη κατά 7 μονάδες του ΣΥΡΙΖΑ, ή πραγματικότητα του χάρισε υπεροχή 20 μονάδων από τό δεύτερο κόμμα!

• Όλοι οι Έλληνες, πού σέβονται τήν ιστορία και τίς παραδόσεις αυτού του τόπου, αισθάνονται τήν ανάγκη νά ζητήσουν από τον ήγέτη Μητσοτάκη μερικά δικαιώματά τους. Δέν είναι ούτε άτομικά ούτε οικονομικά. Είναι δικαιώματα ζωής και τιμιότητας:

—Κύριε Μητσοτάκη! Ο λαός πού σάς ψήφισε έχει και έθνικές παραδόσεις και χριστιανική πίστη και σεβασμό στην ιστορία του και άγωνία για τό μέλλον τής Ελλάδος.

—Κύριε Μητσοτάκη! Τί σάς προσφέρει ή κάθε τόσο άναφορά σας στους ΛΟΑΤΚΙ και κάθε είδους όμοφυλόφιλους; Από αυτούς έξαρτάται ή δύναμη του κόμματός σας; Άν σεβασθήτε τό κατά φύσιν ζήν και τήν τιμιότητα τών φυσιολογικων ανθρώπων, ό λαός περισσότερο θά συσπειρωθή κοντά σας.

—Κύριε Μητσοτάκη! Κάθε φορά πού μιλάτε για τό δημογραφικό, ό λαός δέν ίκανοποιείται μέ τά έπιδόματα μόνο για κάθε παιδί. Ο λαός, και πάνω από τό λαό ό **Ίησους Χριστός**, άπαιτεί νά κλείστε τά ανθρωποσφαγεία, πού λέγονται **άμβλώσεις**. Η ευαισθησία σας δέν μπορεί νά δέχεται τό χαμό 200.000 παιδιων έτησίως!

—Κύριε Μητσοτάκη! Καταργήστε τον παιδοκτόνο νόμο υπέρ τών έκτρώσεων, για νά μή πεθάνη τελείως τό Έθνος.

—Κύριε Μητσοτάκη! Η Έκκλησία σάς άγαπά. Και ζητεί από τον ήγέτη τής Ελλάδας, τό γυιό του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, νά είναι πάνω από όλα χριστιανός.

Πάμε κατασκήνωση Στήν Περαχώρα-Λουτρακίου

Α' περίοδος: Άγόρια Γ-ΣΤ Δημοτικού
30 Ίουν. - 10 Ίουλ. (10 ήμέρες)

Β' περίοδος: Άγόρια Γυμνασίου-Λυκείου
10 - 20 Ίουλ. (11 ήμέρες)

Γ' περίοδος: Κορίτσια Γυμνασίου-Λυκείου
21 Ίουλ. - 2 Αύγ. (13 ήμέρες)

Διλώσεις

Μέχρι 20 Ίουνίου για τά άγόρια.

Μέχρι 30 Ίουνίου για τά κορίτσια.

Τηλ. 2103212713 - 6936941856

2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ταχυδρομικώς:

«Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12

10554 Άθήνα.

